

Forslagsstillerne har jo aldrig været de store offensive fortalere for en arbejdsmiljølovgivning overhovedet, al den stund den griber ind i arbejdsgivernes helt uindskrænkede ret til at lede og fordele arbejdet, også det sundhedsskadelige.

Men selve det, at vi har en arbejdsmiljølovgivning, har jo dybest set to begrundelser. Den ene er at beskytte den svageste part på arbejdsmarkedet, nemlig den, der er underkastet arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Men den anden er at beskytte samfundet mod fuldstændig urimelige udgifter til arbejdsbetingede skader, og det gælder jo faktisk helt uafhængigt af, om arbejdet er lønarbejde, privat arbejde eller for den sags skyld sort arbejde.

Selvfølgelig skal der findes en balance og en afgrænsning, der sikrer, at privatlivets fred ikke krænkes, i det omfang det, der foregår, rent faktisk er privat. Men det er jo klart, at en stigende grad af arbejdet også foregår i private hjem, og derfor er vi ude i den diskussion, vi er nu.

Men den balance og den afgrænsning, der er tale om, er fundet ganske fint i den eksisterende lovgivning, og jeg er i øvrigt overbevist om, at den også i praksis administreres med både respekt og konduite.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det er jo faktisk – havde jeg nær sagt – både synd og skam, at en sådan debat kommer helt ud af proportioner, for jeg vil godt sige, hvis ellers hr. Tom Behnke hører efter, at jeg i hvert fald er betydelig mere enig med den socialdemokratiske ordfører, end jeg er enig med Fremskridtspartiets ordfører, når man som eksempel kører frem med, at man må have lov til at stå og save sit eget brænde. Man kunne stå med en stor klinge, mens der løber fire børn omkring. Enhver kan forestille sig, at det på et tidspunkt vil gå galt. Der synes jeg man har et medmenneskeligt ansvar med hensyn til at sige til sådan nogle mennesker, at det dér går altså ikke.

Men det er jo slet ikke det, sagen reelt drejer sig om i dag; den bliver så bare kørt ud på en hel masse fuldstændig vidtløftige eksempler.

Det, sagen drejer sig om, er arbejdet i de private hjem, og der må jeg nok sige, at det dækkes fuldstændig i dette forslag. Det ligger jo sådan, at vi jo har set et par uheldige eksempler på, at man er om ikke brudt ind i private hjem så i hvert fald har været tæt på det. Det, de fire partier, der fremsætter dette forslag, gerne vil sikre,

er jo, at man ikke kommer ind på privat område, og der vil vi selvfølgelig håndhæve grundlovens § 72, som taler om det private hjemskærpede område.

Men på den anden side ser jeg sådan på det personligt, at hvis der er nogen, der vil ind og se noget hos mig, må han gerne det, men jeg vil gerne have mig frabedt, at man blander sig i mine private dispositioner, når det vel at mærke er noget, der ikke er farligt. Jeg kan ikke rigtig se, hvad det skulle være. Det har måske noget at gøre med husholdningsredskaber og sådan noget; man kan sige, at man kunne stille dem på en anden måde på bordet, eller hvad ved jeg. Det synes jeg nok er nede i småtingsafdelingen. Men de dér helt yderliggående eksempler, som vi har hørt her, og som debatten har kørt på i halve og hele timer, synes jeg simpelt hen ikke er noget, at spille Folketingets tid med.

Vi støtter naturligvis det foreliggende forslag.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Helge Sander.

Helge Sander (V):

Jeg må erkende, at vi er kommet vidt omkring i denne debat i eftermiddag, og vi kom jo også forbi den gode gamle historie om skolelæreren på taget i Ribe.

Men ikke desto mindre viste det sig jo at være relevant, for til min store overraskelse oplevede vi den socialdemokratiske ordfører komme med et eksempel om at kløve brænde, hvor han nævnte et parallelt eksempel, der fuldstændig svarer til eksemplet med overlæreren i Ribe, hvor Arbejdstilsynet greb ind.

Jeg må tilstå, at hr. Poul Erik Dyrlund overraskede os meget med at bringe et sådant forslag frem her i dag, netop når vi har hørt jeg tror faktisk samtlige ordførere tilkendegive, at man føler, at i den sag var det at gå for vidt. Dengang sagen var fremme, husker jeg tydeligt, at vi havde et samråd i Arbejdsmarkedsudvalget, hvor arbejdsministeren gav sin fulde tilslutning til den handling, der var foregået ved Ribe. Nu oplever vi altså i dag, at hr. Poul Erik Dyrlund på Socialdemokratiets vegne synes, at det er helt i orden, hvis Arbejdstilsynet griber ind, når der foregår sådanne ting på privat område. Derfor har det altså ikke været helt forgæves, at det eksempel er blevet bragt frem igen her i dag.

Til hr. Dyrlund må jeg også lige sige, at når der bliver fremført forskellige eksempler, bl.a.